

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚ

Κάθε πουλί πατούμενο από κοντά νά φύγει
γιατί τόσο τόν ξμαθε δ Νιόνιος 'ετό κυνήγι
πού κάτω από τὸ χῶμά του 'μπορεῖ νά τὸ φερμάρη
καὶ ζωντανὸς νά σηκωθῇ καὶ τὸ πουλί νά πάρη.

Ο' Ρόχες Τρεῖς

ΠΑΡΑΔΙΠΟΜΕΝΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Δεῖ τοὺς πολίτας ἀπέχσιν τοῦ Πανεπιστημίου. Κόντος φαλμός ἀλλη-
λούτα!

Κ. Κόντος

Καθηγηταῖς κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

Σ. Φιντιλλῆς

Οὐδὲν σοφίης σπανιώτερον.

Δ. Σεμιτίλος

"Εκατος ὅπου ἐκλήθη ἐκεῖ καὶ μένει. Ὁ Ρήγας ἐτοποθετήθη εἰς τὰ
πόρθηρα τοῦ Πανεπιστημίου· ἐκεῖ πρέπει νά μὲνῃ πάντοτε.

Δ. Χασιώτης

ΜΟΥΣΙΚΗ

Συνεχίζοντες τὴν δημοσίευσιν τῶν πρωτοτύπων μουσικῶν συνθέσεων τῶν
ἡμετέρων δοκίμων μελοποιῶν, ὡς ὑποσχέθημεν, δημοσιεύομεν σήμερον σύν-
θεσιν τοῦ ἐγκρίτου μουσικοδιδασκάλου Κεφαλῆνος κ. Λαυράγκα ἐπὶ τῶν
κάτωθι στίχων τοῦ κ. Λευκαδίτου. Ὁ κ. Λαυράγκας μετὰ ζήλου σπου-
δάσας τὴν μουσικὴν ἐν Νεαπόλει καὶ Παρισίοις οὐχὶ ὀλίγα μουσικὰ ἔργα
ἔχει νά ἐπιδείξῃ ἐν οἷς καὶ ὠραιότατον μελόδραμα.

Η ΛΥΡΑ ΜΟΥ

(Θέλω λέγειν Ἀτρείδας)

1

Θέλω γὰρ τοὺς Ἀτρείδας
ἐπαῖνον καὶ τοῖς
καὶ ἡθεῖα τοῦ Κάδμου
τὴν δόξαν καὶ ὑμνήσω,
Μὰ ἡ λύρα ψάλλει μόνον
τραγούδια ἐρωτικά.

2

Παίρω κ' ἐγὼ τὴν λύραν
καὶ ταῖς χορδαῖς ἀλλάζω,
κ' ἐγὼ τοῦ Ἡρακλέους
τοὺς ἄθλους ἐκθειάζω.
Ἡ λύρ' ἀντιφωνοῦσε
τραγούδια ἐρωτικά.

3

Δοῖπόν χαίρετε, φίλοι
ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι,
χαίρετε ἥρωές μου!
Ἡ λύρα μου καὶ ψάλλῃ
δὲν ἔξυρει πάρα μόνον
τραγούδια ἐρωτικά.

Π. Λευκαδίτης

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς Ἑστίας ἐξεδόθη ἐσχάτως κομψότατος τόμος
ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΔΡΑΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΚΩΜΩΔΙΩΝ κατὰ παράφρασιν τοῦ
ἀγαπητοῦ ἡμῶν συνεργάτου κ. **Ἀριστοτέλους Κουρτίδου**. Ὁ κ. Κουρ-
τίδης, γνωστὸς εἰς τὸν παρ' ἡμῶν φιλολογικὸν κόσμον, ἐνδιατρίψας συγ-
χρόνως μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὴν παιδικὴν φιλολογίαν ἦν εἰς
εἰδικὴν ἀνήγαγε τέχνην διὰ συγγραφῆς τόσων χαριστάτων διηγημάτων,
συνῆψε καὶ ἀπέδωκε εἰς τὰ ἡμέτερα οἰκογενειακά ἤθη τὰ κράτιστα τοῦ εἴ-
δους τούτου τῆς γένης φιλολογίας, ἅπερ, ὅτι ἐκδοθέντα, ἐκθόμως συνι-
στῶμεν εἰς τὰς ἐλληνικὰς οἰκογενείας, ὅσαι ἐπιθυμοῦσι νά δώσωσι καλλι-
τεχνικὴν, ὡς εἰπεῖν, ἀνατροφήν εἰς τὰ τέκνα των.

**ΠΩΣ ΚΑΤΑ THOMPSON ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Ο ΣΧΗΜΑ-
ΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΙΘΩΝ ΕΝ ΤΗ ΚΥΣΤΕΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΛΗΘΩΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ Η ΓΑΜΜΙΑΣΙΣ**, ὑπὸ **Α. Α. Χαράμη**, χειρουργοῦ,
εἰδικοῦ ἱατροῦ τῶν νόσων τοῦ ἐνδοκρινικοῦ συστήματος. — **Ἐν Ἀθήναις**, τύποις **Ἀ-
δελφῶν Παρρη**. — 1887.

Φυλλάδιον εἰς σχῆμα 16" ἐκ σελίδων 41. Μετὰ τρόπον εὐμεθέδου καὶ
δι' ἐκθέσεως σαφοῦς, ὁ κ. Χαράμης πραγματεύεται περὶ τῆς προλήψεως τοῦ
σχηματισμοῦ τῶν λίθων ἐν τῇ κύστει. Τὸ ζήτημα πρόκειται εἰς τὴν ἀρχὴν
κατὰ τὴν ἀρχικὴν περίοδον τῆς λιθιάσεως προγενεστέρᾳ ἄλλῃ περιόδῳ,
καθ' ἣν εἶνα δυνατόν νά προληφθῇ ὁ σχηματισμὸς λίθου. Περὶ τοῦ ἀντι-
κειμένου τούτου ἀναπτύσσεται ὁ συγγραφεὺς ἐν ὀλίγοις ἀλλὰ μετὰ πολλῆς
σαφηνείας τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρακτικὴν τοῦ περιωνόμου καὶ εἰδικοῦ εἰς
τὰ νοσήματα ταῦτα ἀγγλοῦ ἱατροῦ Thompson. Τὸ θέμα εἶνε ἐκ τῶν περι-
εργότερων καὶ ὑψηλοτέρων τῆς ἀνθρωπίνης φυσιολογίας. Τί συμβαίνει ἐν
τῇ μυστηριώδει ἐργαστηρίῳ τῆς φύσεως, ὥστε νά παράγεται ἐν τῇ ὀργα-
νισμῷ ἡ ψαμμίασις καὶ ἡ λιθίασις, καὶ διὰ τίνων μέσων δύναται ὁ ἱατρός
νά ἐπιζητήσῃ τὴν μεταβολὴν τῆς τοιαύτης παθολογικῆς ἀνελίξεως; Παρα-
λείποντες ἐνταῦθα πᾶσαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θεωρίαν, σημειοῦμεν,
ὅτι ὑπὸ πρακτικὴν ἐποψὴν βεβαιοῦται ἡ σπουδαία προληπτικὴ ἐπίδρασις
προσφόρου διαίτης καὶ ὑγιεινῆς, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν χρήσεως
μεταλλικῶν ὑδάτων, ὧν καταλλήλιστα διὰ τὸ νόσημα τοῦτο ἀπιδειχθη-
σαν τὰ τοῦ Carlsbad ἐν Βοημίας, ὧν καί τινες ἔλαβον, ἐπιτοκίως λαβούσαι
αὐτά, πλεῖστα ἀθροαῖκα οἰκογένειαι.

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ὑπὸ **Α. Α. Καλλιδοῦ**,
ὁρηγητοῦ τῆς ἱατροδικαστικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. — **Ἀ'**. Περὶ
τῶν **ἐξ αἵματος κηλίδων**, μετὰ εἰκόνων. — **Ἐν Ἀθήναις**, ἐκ τοῦ
τυπογραφείου τῆς **Κορίνθης**, ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 3. — 1887.

Ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ ἐν τῷ προλόγῳ του, ὅτι ἡ φιλολογία τῆς ἱα-
τροδικαστικῆς παρ' ἡμῖν, εἶνε πενιχρὰ κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἐγγληματικῶν
πράξεων. Ἠδύνατο νά προσέσῃ, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ παρέμβασις τῆς ἱατρο-
κῆς εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ὑπερῆκε πάντοτε, ἐκτὸς σπα-
νωτάτων ἐξαιρέσεων, τυπικῆ ὁλως. Ἱατροί, σχεδὸν πάντοτε ὅχι ἐκ τῶν
πρωτευόντων, στερούμενοι πολλῶν ἐκ τῶν στοιχειωδῶν γνώσεων τοῦ εὐρω-
παίου ἱατροῦ, παρουσιάζουσι συντομωτάτας ἐκθέσεις, ἐν αἷς οὐτε κἄν ἀπτον-
ται τοῦ ζητήματος. Οἱ δικάζοντες ὡς ἑνορκοὶ καλῶς γνωρίζουσι τὴν
κατάστασιν ταύτην, καὶ ἐνθυμοῦνται φράσεις τινὰς στερεοτύπους τῶν ἐκθέ-
σεων τούτων, ὡς λόγου χάριν τὴν πολυθρηλλήτην ἐκείνην περὶ συγχύσεως
τῶν φρενῶν ἐκ πατριωτισμοῦ ἢ ἄλλου τινὸς εὐγενούς, ἐννοεῖται, αἰσθη-
ματος προκυπούσης. Καὶ ἄλλοι μὲν λόγοι συντελοῦσιν εἰς τὴν κατὰστα-
σιν ταύτην, ἀλλὰ πρωτίστως ἡ ἀτέλεια τῶν ἱατρικῶν σπουδῶν παρ' ἡμῖν.
Διότι μὴ ληρονοῦμεν, ὅτι ὁ ἄξιος τοῦ ὀνόματος ἱατροδικαστῆς δεῖν νά ᾔνῃ
οὐ μόνον ἱατρός τελείως κατρητισμένος, ἀλλὰ καὶ χημικὸς ἀριστος καὶ ψυ-
χολόγος φιλόσοφος.

Ἀξίειται οὖν εἶναι ὁ κ. Καλλιδοῦς, ὅστις ἐπιδοθεὶς πρὸ πολλοῦ εἰς
τὴν καλλιέργειαν τῆς ἱατροδικαστικῆς, ἐκδίδοι ἤδη εἰς ἀπαρχὴν τῶν μελε-
τῶν του τὸ πόνημα τοῦτο, γεγραμμένον ἀνατρεφτικῶς ἐν γνώσει θεωρη-
τικῇ καὶ πειραματικῇ τῆς ὅλης, μετὰ μεθόδου καὶ σαφηνείας.

Τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Καλλιδοῦ εἶνε εἰς σχῆμα 8ον ἐκ σελίδων 62,
ἐπὶ καλοῦ γράφου καλῶς ἐκτετυπωμένον. Περιέχει δὲ 13 ὅλα κεφάλαια περὶ
τῶν διαφορῶν τοῦ ἀντικειμένου τούτου ζητημάτων, ἐκτὸς τοῦ προλόγου καὶ
τῆς ἀνακεφαλαιώσεως. Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὅλως εἰδικοῦ
θήματος, περὶ οὗ ὁ λόγος.

Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ ἀπὸ φυσιογνωστικῆς, κλιματολογικῆς, ἐθνολο-
γικῆς, ἀνθρωπολογικῆς καὶ ἱατρικῆς ἐποψῆς, ὑπὸ **Νικολάου**
Παρίση ὁρηγητοῦ. — **Ἐν Ἀθήναις** κτλ.

Ὁ ἱατρός κ. Παρίσης, ὡς γνωστὸν ἐπέμψθη παρὰ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως εἰς Ἀθουσίαν καὶ διέτριψεν ἐν τῇ γῶρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον
ὡς ἱατρός τοῦ φίλου καὶ συμμάχου μας, Ἰωάννου. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλήνος
ἱατροῦ ἐγένετο διάσημον, ἐνῶτα τῶν τελευταίων πολιτικῶν συμβάντων.
Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψὴν δὲν ἀπῆθε ἄγονος ἡ διαμονή, προϊὼν
δὲ τῆς φιλοπόνου αὐτοῦ μελέτης καὶ τῶν ἐπιμελῶν αὐτοῦ παρατηρήσεων,
εἶνε τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον προσφάτως ἐκδοθὲν ἀξιόλογον βιβλίον,
τερπνότερον τὴν ἀνάγνωσιν, ὡς περιέχον διαφορὰς λίαν περιέργους πλη-
ροφορίας οὐ μόνον περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ κλίματος, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς χώρας ἐκείνης. Οὕτω π. χ. περιεργότατα εἶνε ὅσα
γράφει ἐν σελ. 44-45 περὶ τῆς τροφῆς τῶν Ἀθουσιῶν, μανθάνομεν δ' ἐξ